ERDÉSZNAGYJAINK ARCKÉPCSARNOKA

3

FRANK NORBERT

ROTH GYULA

(1873-1961)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM KIADÓ

SOPRON
2014

ERDÉSZNAGYJAINK ARCKÉPCSARNOKA

3.

FRANK NORBERT

ROTH GYULA

(1873 - 1961)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

SOPRONI EGYETEM ERDŐMÉRNÖKI KAR

SOPRON
1998

A sorozatot szerkeszti:
az Erdőmérnöki Kar dékánja

ISSN 1417-8885
ISBN 963 7180 65 6

Felelős kiadó:

DR. FARAGÓ SÁNDOR
az Erdőmérnöki Kar dékánja

Fotó: Roth Matthaea szívességéből

ROTH GYULA
élete és munkássága

ROTH GYULA professzor, a hazai és nemzetközi erdészeti tudomány meghatározó személyisége 1873. szeptember 26-án, 125 éve született Sopronban. Édesanyja Hackstock Emília, édesapja Roth Gyula jól ismert soproni pék. A szülői ház még ma is áll az Előkapu 3. sz. alatt. ROTH GYULA személye szorosan összefonódott a Soproni Egyetem jogelődjeivel, az Erdészeti Kutatóintézettel, valamint a Nemzetközi Erdészeti Kutatóintézet Szövetségével.

Középiskolai tanulmányait a soproni Evangélikus Líceumban végezte. Érettségi vizsgái után önkéntesként szolgált, majd letette a tiszti vizsgát és tartalékos hadnagyként szerelt le. 1893-ban beiratkozott a selmecbányai Erdészeti és Bányászati Akadémiára. Kitűnő tanuló révén a 43 vizsgájából 37-et jelesre tett le, s így jeles eredménnyel fejezte be 1896-ban az erdőmérnöki szakot.

Lugoson (Lugoj – Románia) 1896. október 15-én kezdte el az állami szolgálatot, majd a gyakornoki két év letelte után 1898. október 29-én Budapesten tette le az erdészeti államvizsgát [az államvizsga bizottság tagjai: VADAS JENŐ (vizsgálóbiztos és m. kir. erdőtanácsos), TOMCSÁNYI GYULA (vizsgálóbiztos és m. kir. erdőigazgató), SOLTZ GYULA (a bizottság elnöke, miniszteri tanácsos és országos erdőmester), TÖRÖK GÁBOR (a bizottság jegyzője, Debreczen városának erdőmestere)] és kitüntetéses oklevelet szerzett (oklevél száma: 1003). Az államvizsgát követően még két évet dolgozott a lugosi erdőigazgatóság mellé rendelt erdőrendezőségnél.

Jelentős fordulatot hozott számára az 1900-as év; áthelyezik Görgényszentimrére (Gurghiu – Románia), itt az oktatáson kívül megbízták a szabédi (Săbed – Románia) erdészeti kísérleti állomás vezetésével is. Ekkor kezdett el foglakozni a mezőségi kopárok fásításának lehetőségével és problémájával, valamint az erdészeti kísérletüggyel, mely jelentős meghatározója lesz a további szakmai tevékenységének.

VADAS JENŐ indítványozására 1904-ben áthelyezték Selmecbányára az erdészeti kísérleti állomás központjába. Az itteni kutatásainak középpontjában az állományápolások, természetes és mesterséges felújítás, vetőmagvizsgálat, származási problémák, külhoni fafajok honosítása, valamint a vadkárok elleni védekezés lehetősége és a vadtenyésztés állt. Tehetségét és szorgalmát már ekkor kamatoztatta a gyakorlati és elméleti oktatás terén, s viszonylag hamar, 1911-ben kinevezték főerdőmérnökké, valamint a kísérletügy adjunktusa is lett.

Az első világháború kitörésekor önként bevonult, azonban a parancsnokság visszarendelte a már induló orosz harctérről és Szerbiába, Bosznia-Hercegovinába, valamint Montenegróba küldték. Feladata a fenyőfélék gyantacsapolásának megszervezése és vezetése volt. Az I. világháború befejezésével és a trianoni békediktátum hatására a selmecbányai Magyar Királyi Bányászati és Erdészeti Főiskola Sopronba, ROTH GYULA szülővárosába került. Selmecbánya kényszerű elhagyásának a következménye nagyon súlyos volt. Ideiglenesen megszűnt az „Erdészeti Kísérletek" című szakfolyóirat, elvesztek az eddigi kutatások adatai, valamint a kísérleti területek is idegen országba kerültek, így ezek befejezése lehetetlenné vált.

Szakmai pályafutásának elismerése az 1917-ben kapott erdőtanácsosi, majd a főerdőtanácsosi cím. VADAS JENŐ halála után 1922.

március elsejétől az Erdőművelés-, Vad- és Halgazdálkodási Tanszék vezetésével bízták meg; 1923. december 23-tól nyilvános rendes tanárként dolgozott tovább. Az erdészeti kísérleti állomás vezetését 1924-ben vette át, 1926-ban pedig újra megindította az „Erdészeti Kísérletek" című szakfolyóiratot, mely gyorsan ismertté vált egész Európában.

A hazai erdészeti kutatást számos kongresszuson képviselte. ROTH GYULA tevékenységének is köszönhetően 1914-ban Magyarország lett volna házigazdája az Erdészeti Kutatóintézetek Nemzetközi Szövetsége (IUFRO – International Union of Forestry Research Organizations) kongresszusának, de ezt az I. világháború kitörése megakadályozta. Az 1929-ben Stockholmban rendezett VII. Erdészeti Kutató Intézetek Szövetségének kongresszusán alelnökké választották, s mint elnök köszönthette az 1936-ban Magyarországon megrendezésre került IX. kongresszust. A Rómában 1953-ban megrendezett Erdészeti Kutatóintézetek Nemzetközi Szövetség XI. kongresszusán a szövetség tiszteletbeli elnöke megtisztelő címet kapta.

A magyar politika változása és a háborús készülődés előrehaladtával a kutatóintézet anyagi helyzete egyre romlott, az intézetet fokozatosan leépítették. ROTH GYULA ezen intézkedések hatására 1940-ban lemondott az intézet vezetéséről. Mikor azonban 1949-ben újjáalakították az Erdészeti Tudományos Intézetet, ismét tevékenyen elkezdett dolgozni; az Országos Erdészeti Egyesület szálaló-munkabizottság elnökének is megválasztották.

1922-1944 között az Erdőműveléstani Tanszék vezetője volt, de nyugdíjba vonulása után még 1947-ig ellátta a tanszékvezetői feladatokat. Az 1956-os forradalom után az Erdőműveléstani Tanszék oktatók nélkül maradt, és a Főiskola Tanácsa 1956. november 12-től ismét felkérte ROTH GYULA professzort a tanszék vezetésére, illetve az egyes tantárgyak

oktatására, a hallgatók vizsgáztatására. Ez a megbízatás 1957. október 15-ig tartott.

Szakmai érdeklődése nemcsak a kutatásra, oktatásra terjedt ki, hanem tevékenyen részt vett számos szövetség, egylet, egyesület munkájában, mint tag, alapító tag, választmányi tag. Erről a társadalmi és tudományos tevékenységéről írja az 1943-ban megjelent M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Évkönyve:

„ROTH GYULA okl. erdőmérnök, az erdőművelés, vad- és halgazdaságtan ny. r. tanára, a M. Kir. Bánymérnöki és Erdőmérnöki Főiskola erdőmérnöki osztályának az 1923/24. és 1924/25. Tanévben volt dékánja, a M. Kir. József Nádor Műegyetem bánya-, kohó- és erdőmérnöki karának az 1937/38. tanévben volt dékánja, az Alföldi Erdőtelepítés Szaktanács és az Országos Felsőoktatási Tanács tagja, a Kir. Magyar Természettudományi Társulat választmányi tagja, a M. Kir. Erdészeti Kutatóintézet volt vezetője. A Magyar Ornithológusok Szövetségének alelnöke, az Országos Erdészeti Egyesület, az Országos Természetvédelmi Tanács, a Tisza-jobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesülete és a Magyar Mérnök- és Építész Egylet választmányi tagja, a Soproni Magyar Szövetség alapító tagja, az Erdészeti Kutatóintézetek Nemzetközi Szövetségének volt elnöke, a finn Metsätieteellinen Seura tiszteletbeli tagja, a II. o. polgári hadi érdemkereszt és a finn Fehér Rózsa-rend középkeresztjének tulajdonosa. Főiskolai rk. Tanárrá kinevezett 1922. március 1-én, főiskolai r. tanárrá 1922. december 23-án, egyetemi ny. r. tanárrá 1934. Július 18-án."

Munkássága folyamán fontosnak tartotta, hogy minden egyes elméleti tézisének vizsgálja a gyakorlati alkalmazhatóságát, s ez vezette arra, hogy szinte számtalan kísérlete volt az ország teljes területén. Már

fiatal mérnökként az akkortájt igen időszerű kérdéskörrel, a fajok származásával és vizsgálatával kezdte el kutatói tevékenységét. Vezetésével új arborétumok létesültek (Selmecbánya, Szabéd). A későbbi kutatásainak témakörei az erdőnevelés, természetes felújítás és a szálaló erdőgazdálkodás, melyekben európai hírnevet szerzett, s elismertséget vívott ki a magyar erdészeti kutató- és oktató szakemberek számára. Nevéhez fűződik a ROTH-féle javafa-osztályozás, valamint a ROTH-féle vonalas szálalóvágás.

Későbbi kutatásai az erdőnevelés, természetes felújítás és a szálaló erdőgazdálkodás témaköréből kerültek ki, melyekben európai hírnevet szerzett, s elismertséget vívott ki magyar erdészeti kutató- és oktató szakemberek számára.

Kutatói és oktatói tevékenységéért számos kitüntetésben részesült, így többek között 1954-ben a Munka Érdemrend arany fokozatát, 1955-ben a Kossuth-díj II. fokozatát kapta meg, valamint a finn erdészeti egyesület tiszteletbeli tagjaként a Fehér Rózsa-rend elismerést is.

ROTH GYULA professzor, a hazai és nemzetközi erdészeti kutatás egyik legnagyobb alakja, a Soproni Egyetem jogelődjeinek kiváló tanára, Sopron város megbecsült polgára 1961. január 7-én halt meg Sopronban. Sírja a soproni Evangélikus Temetőben található.

ROTH GYULA

életével és munkásságával foglalkozó írások

Jablánczy S.(1953) Roth Gy. Nyolcvan éves. – Az Erdő **2**(4): 382-383.

sz. n. (1961): Dr. Roth Gy. 1873-1961. – Erdőgazdaság és Faipar **15**(2): 6.

Tompa K (1964): Dr. Roth Gyula (1873-1961)... - Természettudományi Közlöny **7**(95) 6: 286.

Magyar P. (1961): Dr. Roth Gyula (1873-1961). – Soproni Szemle **25**(2): 181-182.

sz. n. (1985): Névadónk Roth Gyula. – A Roth Gyula Erdőgazdasági és Elsődleges Faipari Szakközépiskola Centenáriumi Évkönyve (Szerk.: Bársony L.) p. 19-20.

Firbás O. (1985): Dr. Roth Gyula (1873-1961). – In: Tanárainkról. - Az Erdő **34**(12): 550-557.

Haracsi L. (1961): Dr. Roth Gyula egyetemi tanár 1873-1961. – Erdészettudományi Közlemények, Mezőgazdasági Kiadó, 2: 183-191.

Hiller I. (1987): Emlékezés Roth Gyulára. – Az Erdő **36**(8): 255-257.

Koltár K. (1989): Roth Gyula (1873-1961). – In: Für L. – Pintér J. (szerk.): Magyar agrártörténeti életrajzok (R-Zs). Magyar Mezőgazdasági Múzeum, Budapest, p. 81-84.

Frank N. (1998): Gyula Roth (1873-1961). Past President of IUFRO. - IUFRO News. **27**(3): 12-13.

ROTH GYULA
szakirodalmi munkássága

Könyv, könyvrészlet

Erdőműveléstan I-II. - Röttig-Romwalter, Sopron, 1935. p. 971.

Erdőműveléstan III. A magyar erdőművelés különleges feladati. - Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1953, p. 286.

Tudományos közlemények

Az ákác fájának tartósságáról. – Erdészeti Kísérletek, 1901, p. 65-66.

A szabédi m. kir erdészeti kísérleti telep 1900. Évi állapotáról. Erdészeti Kísérletek, 1902, p. 9-16.

Erdészeti meteorológiai telep Görgéby-Szent-Imrén. – Erdészeti Kísérletek, 1902, p. 107-108.

Ákácmag-cséplés géppel. – Erdészeti Kísérletek, 1902, p. 108-111.

A szabédi m. kir. erdészeti kísérleti telepen az 1902-ik év folyamán végzett és az 1903-ik évre terve vett munkákról. – Erdészeti Kísérletek, 1903, p. 15-23.

Ismét egynéhány szó az erdőőr kérdéshez. – Magyar Erdész, 1903, p. 347-349.

A szabédi m. kir erdészeti kísérleti telep 1903-ban. - Erdészeti Kísérletek, 1904, p. 16-25.

A szabédi m. kir. erdészeti kísérleti telep felett elterül, erdősítés alá vett kopár legelőre kiültetett csemeték méretei az 1903. év őszén. – Erdészeti Kísérletek, 1904, p. 83-86.

Adatok a „Porthesie chrysorroea" életrajzához. – Erdészeti Kísérletek, 1904, p. 98-99.

Erdőlési (áterdőlési) kísérletek. – Erdészeti Kísérletek, 1905, p. 79-115.

Az alsó erdészeti szakoktatás. – Erdészeti Lapok, 1905, p. 525-581., 1906, p.119-152.

Az erdőrések gyakorlati keresztülviteléről. – Erdészeti Lapok, 1907, p. 371-404., 1035-1047. – Erdészeti Kísérletek, 1907, p. 22-48.

Az erdőlésről (Áterdőlés, gyérítés, ritkitás). – Az Erdő, 1907, p. 19-21.

Az erdészeti kísérleti állomások nemzetközi szövetségének V. összejövetele. – Erdészeti Kísérletek, 1907, p. 64-76.

A m. kir. központi erdészeti kísérleti állomás gyűjteménye a m. kir. mezőgazdasági múzeumban. – Erdészeti Kísérletek, 1907, p. 76-78.

Az ákácmag forrázásáról. – Erdészeti Kísérletek, 1907, p. 100-113.

A sárgafaru lepke (Porthesia csrysorrhoea L.) elerjedése hazánk keleti részeiben 1901-től 1906-ig. – Erdészeti Kísérletek, 1907, p. 117-142.

A likavkai erdőlési kísérlet terület a gyakorlati erdőgazdaság szempontjából. – Erdészeti Kísérletek, 1908, p. 75-93.

Érdekesebb esetek a központi erdészeti állomás munkaköréből. – Erdészeti Kísérletek, 1908, p. 125-128.

Az ákácmag elvetése és egyebek. – Magyar Erdész, 1908, p. 24-26.

Adatok az erdősebb erdőlés élettani hatásához. – Erdészeti Kísérletek, 1909, p. 43-52.

Adatok az ákácmag forrázásához. – Erdészeti Kísérletek, 1910, p. 140-144.

Erdeifenyő mag kivitelünk korlátozása. – Erdészeti Kísérletek, 1910, p. 145-146.

Az erdészeti kísérleti állomások nemzetközi szövetségének 1910. évi VI. közgyűlése Belgiumban. – Erdészeti Kísérletek, 1912, p. 22-36.

A liptóujvári főerdőhivatal tanulmányútja a likavkai kísérleti területeken. – Erdészeti Kísérletek, 1912, p. 36-40.

Tavaszi fagyok károsítása külföldi fafajokon és a védőállomány hatása. – Erdészeti Kísérletek, 1912, p. 91-101.

A Wagner-féle felújító vágás. – Erdészeti Lapok, 1912, p. 403-408.

A cserfa és tölgyfa fájának megkülönböztetése. – Természettudományi Közlöny, 1912, p. 884.

A Duna-ártéri szigeterdők felújításáról. – Erdészeti Lapok, 1913, p. 1069-1079.

A likavkai erdőlési kísérleti terület gyakorlati eredményei. – Erdészeti Kísérletek, 1914, p. 104-123.

A lőcsei szomorú lúc és más rendellenes növésű fák. – Erdészeti Kísérletek, 1914, p. 231-234.

Áterdőlés és gyérítés. – Erdészeti Lapok, 1914, p. 321-325.

Adatok az erdeifenyő kérdéséhez. – Erdészeti Lapok, 1914, p. 603-610.

Komposztkészítésünk hibája. – Erdészeti Lapok, 1914, p. 814-818.

A czukorjávor és meghonosítása hazánkban. – Természettudományi Közlöny, 1914, p. 248.

A Hold hatása a fára. – Természettudományi Közlöny, 1914, p. 248.

A likavkai erdőlési kísérlet gyakorlati eredményei. – Erdészeti Kísérletek, 1914, p. 104-123.

A magyar erdeifenyőmag kivitelének veszedelme. – Erdészeti Lapok, 1914, p. 265-277.

Adatok az erdeifenyő kérdéséhez. – Erdészeti Lapok, 1914, p. 603-610.

A likavkai m. kir. erdőgondnokság kerületében fekvő kísérleti területeink. - (Kézirat gyanánt. 58. l., Selmecbánya, 1914. Joerges Ágost özv. és fia.)

A likavkai erdőlési kísérleti terület tanulságai. - Az Erdő, 1915, p. 97-103.

Adatok a tölgylisztharmat ellen való védekezéshez. – Erdészeti Kísérletek, 1915, p. 114-130.

Rendellenes alakú jegenyefenyő. – Erdészeti Kísérletek, 1915, p. 131-132.

Képek Dániából. – Erdészeti Lapok, 1915, p. 152-174.

Az ugarolás kérdéséhez. – Erdészeti Lapok, 1915, p. 223-229.

Képek Svájcz erdőgazdaságából. – Erdészeti Lapok, 1915, p. 445-482.

Az üregi nyúl elszaporodása. – Erdészeti Lapok, 1915, p. 539-545.

Neue forstliche Geräte. – Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1915, p. 358-366.

Beiträge zur Lebensweise des Eichenmehltaues. – Naturwissenschaftliche Zeitschrift für Forst- und Landschaft, 1915, p. 6-7.

Kérelem tisztelt szaktársaimhoz! (A fehér és sárga fagyöngy előfordulásának megfigyelése tárgyában). – Erdészeti Lapok, 1915, p. 184-185.

A gyantatremelésről. – Erdészeti Lapok, 1916, p. 219-259. – Az Erdő, 1917, p. 61-65, 73-75, 81-84. – Erdészeti Kísérletek, 1917, p. 1-32.

A fehér és sárga fagyöngy előfordulása hazánkban. – Természettudományi Közlöny, 1916, p. 480-483.

Beiträge zur Lichtungsfrage. – Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1916, p. 43-48.

Die Aufforstungen der ungarischen Flugsandsgebiete. – Forstwiessenschftliches Centralblatt, 1916, p. 377-532.

A hegyvidéki erdők természetes felújításáról. – Erdészeti Lapok, 1916, p. 417-432, 455-472.

Die Aufforstungen der ungarischen Flugsandgebiete. Forstwissenschaftliches Zentralblatt, 1916, p. 377-532.

Zur Harzungsfrage. – Naturwissenschaftliche Zeitschrift für Forst- und Landswirscthaft, 1917, p. 15

Főiskolánk székhelyének kérdése. – Erdészeti Lapok, 1918, p. 135-152.

A magyar erdészeti kísérletügy mai feladatai. – Erdészeti Lapok, 1920, p. 126-129, 152-160.

Az Alföld fásításának erdőgazdaságtudományi kérdései. – Erdészeti Lapok, 1920, p. 221-237.

A szálerdők természetes felujításának előkészítése. – Erdészeti Lapok, 1920, p. 329-345.

A gyertyán és a természetes felújítás. – Erdészeti Lapok, 1922, p. 190-195.

A chlorbárium felhasználása hernyópusztításra. – Erdészeti Lapok, 1923, p. 68-71.

A erdőművelés mai céljai és feladatai. – Erdészeti Lapok, 1923, p. 201-218.

A magyar erdei fenyőgazdaság kérdéséhez. – Erdészeti Lapok, 1923, p. 287-292.

A késői tölgy hazánk mai területén. – Erdészeti Lapok, 1924, p. 102-103.

A késői tölgyről. – Erdészeti Lapok, 1924, p. 127.

Tanulmányút Sopron város erdeiben. (1924. Évi június hó 25.-én.) – Erdészeti Lapok, 1924, p. 153-163.

Főiskolánk első oklevelet adó szigorlata. – Erdészeti Lapok, 1924, p. 215-218.

A novellához. – Magyar. Erdőgazda, 1924, p. 1-2.

Nagyobb fák átültetése. – Természettudományi Közlöny, 1925, p. 327-328.

A gyérítésekről. – Magyar Erdőgazda. 1925, p. 1-3.

A lasaréti fenyves és a májushegyi gyérítés. – Magyar Erdőgazda. 1925, p. 2-3

A vadászat közgazdasági jelentőségéről és a vadászati védőegyesület megalakításáról. – Nimród Vadászújság, 1925, p. 289-391.

A szálerdő vágásmódjainak és állományalakjainak nomenclatúrája. Erdészeti Lapok, 1925, p. 223-250, 263-277.

Az erdészeti kísérleti állomások kutatási rendszere és szervezete. – Erdészeti Kísérletek, 1926, p. 13-26.

A fehér fagyöngy (Viscum album L.) elterjedése hazánkban. – Erdészeti Kísérletek, 1926, p. 44-63.

Kísérletügyünk. – Erdészeti Lapok, 1926, p. 202-212.

Vadas Jenő †. – Erdészeti Kísérletek, 1926, p. 4-5.

Az erdészeti kísérleti állomások kutatási rendszere és szervezete. – Erdészeti Kísérletek, 1926, p. 13-26.

Erdőgazdaságunk a természettudományi országos kongresszuson. – Erdészeti Lapok, 1926, p. 2-18.

Főiskolánkról. – Erdészeti Lapok, 1926, p. 110-118.

Nemzetközi talajtani konferencia hazánkban. – Erdészeti Lapok, 1926, p. 425-427.

A természetes felújításról. – Erdészeti Lapok, 1926, p. 468-477.

Magyar fajelzőkés. – Erdészeti Lapok, 1926, p. 506-507.

A nomenklatura és a technikai oktatás. – Magyar Erdőgazda, 1926, p. 1-2.

Az új vadászati tilalomról. – Nimród Vadászújság, 1926, p. 155-157, 199-200.

A turáni átok és a vadászati szakoktatás. – Nimród Vadászújság, 1926, p. 264-265.

A vadászattan az erdőmérnöki főiskolán. – Vadászat, 1926, p. 248-250.

Forstliches aus Ungarn. – Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung, 1926, p. 333-335.

Dr. Darányi Ignác † (1849-1927). – Erdészeti Kísérletek, 1927, p. 1-2.

Dr. Ignacz von Darányi 1849-1927. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 75-76.

Nyírfajdtenyésztési kísérlet a soproni főiskolán. – Erdészeti Lapok, 1927, p. 42-43.

A vad szállítási díja. – Erdészeti Lapok, 1927, 274-276.

Meddig hallatszik a szarvasbőgés. – Magyar Erdőgazda, 1927, p. 3.

Die forstlichen Verhälnisse im heutigen Ungarn. – Vortrag im Deutschen Forstverein. 1927. Jahresbericht.

Az erdészeti kísérletügyről. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 71-76.

Über das forstliche Versuchswesen. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 227-228.

Erdészeti kísérleti állomások nemzetközi szövetségének újraalakulása. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 290-291.

Az erdészeti kísérletügyről. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 71-96.

Über das forstwirtschafliche Versuchswesen. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 227.

Az erdészeti kísérlet állomások munkarendszere. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 392-403.

... mint oldott kéve... – Magyar Erdőgazda. 1928, p. 1-3.

Die Arbeitsweise der forstlichen Versuchsanstalt. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 290-291. – Erdészeti Lapok, 1929, p. 289-291.

Die Wiederherstellung des Internationalen Verbandes Forstlicher Versuchsanstalten zu Stockholm. 1929. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 315-316.

Miért ellenzik Eberwaldén a „Dauerwald"-ot ? – Erdészeti Lapok, 1929, p. 88-92.

Az erdei magvak származásának garantálása ügyében. – Erdészeti Lapok, 1929, p. 173.

Tapasztalatok a főiskola tanulmányi tapasztalatairól. – Magyar Erdőgazda. 1929, p. 5-6, 5-6.

A soproni m. kir. erdészeti kísérleti állomás által a parádi uradalom Haluskás erdőrészében létesített felújítás és erdőlési kísérleti területnek rövid leírása. – Az O.E.E. 1929. Évi közgyűlése Parádon. Röttig-Romwalter nyomda, Sopron p. 11.

Über die Verjüngungs-Versuchsflächen. – Vehadnlungen des Internationalen Kongresses forstlicher Versuchsantalten, Stockholm, 1929.

Emlékbeszéd Vadas Jenő volt főiskolai tanár szobránál. – Erdészeti Lapok, 1930, p. 572-576.

Az erdészeti kísérleti állomások nemzetközi szövetségének 1929. évi VII. nagygyűlése. – Erdészeti Kísérletek, 1930, p. 192-198.

Racionalizálás az erdőgazdaságban. – Erőgazdasági. Szemle, 1930, p. 7-13.

A természetes felújításról. – Erdészeti Lapok, 1931, p. 473-491.

Főiskolánk kérdése. – Erdészeti Lapok, 1931, p. 27-34.

Tanulságok a főiskola körül. – Erdészeti Lapok, 1931, p. 147-156.

A famagvak rétegelése és egyéb előkészítése. – Erdészeti Lapok, 1931, p. 300-302.

Válaszom a „Természetes felujításról" szóló cikkemhez fűzött megjegyzésekre. – Erdészeti Lapok, 1931, p. 837-852.

A természetes felújításról és egyebek. Erdészeti Lapok, 1931, p. 987-993.

Dániai kérelem a Magyarországról származó bükkmakk ügyében. – Magyar Erdőgazda, 1931, p. 154-156.

Az ákác fájáról. – Természettudományi Közlöny, 1931, p. 192.

A fenyő az Alföldön. – Erdészeti Lapok, 1932, p. 119-125.

A m. kir. erdészeti kísérleti állomás. – Erdészeti Lapok, 1932, p. 826-830.

Beszámoló a főiskola tanulmányi vadászterületének tíz évéről. – Erdészeti Lapok, 1932, p. 1047-1058.

A menyétről. – Természettudományi Közlöny, 1932, p. 91-92.

Erfahrungen um die natürliche Verjüngung, Linienblenderung und Linienblenderschlag. – Comptes rendues du Congrès de l'Union internetional des institutes des recherches forestières. Nacy. 1932. p. 389-399.

A Hollóstetői felújítási kísérleti terülte. – Erdészeti Kísérletek, 1933, p. 44-54.

A hollóstetői áterdőlési kísérleti terület. – Erdészeti Kísérletek, 1933, p. 287-292.

Die Durchforstungsflächen am Hollóstető. – Erdészeti Kísérletek, 1933, p. 292-296.

A szilfavész. – Erdészeti Lapok, 1933, p. 224-225.

A Taxodium distichum-ról. – Erdészeti Lapok, 1933, p. 256-258.

Utóhang a főiskola kettéválasztásához. – Erdészeti Lapok, 1933, p. 630-634.

Megjegyzések az „Utóhang a főiskola kettéválasztásához" című cikkemhez. – Erdészeti Lapok, 1933, p. 897-900.

Dr. Ambróczy-Migazzi gróf 1869-1933. – Erdészeti Kísérletek, 1934, p. 362-365.

Dr. Graf István Ambróczy-Migazzi 1869-1933. – Erdészeti Kísérletek, 1934, p. 366-369.

A gödöllői József herceg arboretum. – Erdészeti Kísérletek, 1935, p. 267-284.

Erzherzog Josef Arboretum bei Gödöllő. – Erdészeti Kísérletek, 1935, p. 284-292.

Az ebtartásról. – Erdészeti Lapok, 1935, p. 941-952.

Az Erdészeti Kutató Intézetek Nemzetközi Szövetségének IX. kongresszusa hazánkban. - Erdészeti Kísérletek, 1936, p. 337-444.

A nyest, nyuszt és menyétfélék párzási és vemhességi idejéről. - Természettudományi Közlöny, 1936, p. 443.

Sajmeggyfa termelése Magyarországon. - Természettudományi Közlöny, 1936, p. 267-289.

Report of the Ixth Congress. Rapport du IXe Conress. Bericht über den IX Kongress des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, Sopron, 1936, pp. 113.

Linienblenderung, bzw. Linienblenderschlag. – Bericht über den IX Kongress des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, Sopron, 1936, p. 9.

Das forstliche Forschung– und Versuchswesen in Ungarn. – Bericht über den IX Kongress des Intarnationalen Verbandes Forstlicher Forschungsantsalten, Sopron, 1936, p. 10.

Forestresearch and experiments in Hungary. – Bericht über den IX Kongress des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, Sopron, 1936, p. 8 + 1 térkép.

Die Versuchsflächen bei Farkasgyepű (Waldungen des Erzbistum Veszprém). – Bericht über den IX Kongress des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, Sopron, 1936.

Die Versuchsflächen im Stadtwald Pécs. – Bericht über den IX Kongress des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, Sopron, 1936, p. 19 + 1 térkép.

Les champs d'essai dans la forêt de ville du Pécs. – Bericht über den IX Kongress des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, Sopron, 1936, p. 18 + 6 térkép.

Researches fields in the town forest of Pécs. – Bericht über den IX Kongrass des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, Sopron, 1936, p. 18 + 6 térkép.

Die Versuchsflächen bei Parádfürdő (Waldteil Haluskás der Domäne der Kulturschtiftung). – Bericht über den IX Kongress des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten. Sopron, 1936, p. 13 + 4 térkép.

Die Harzungversuche im Walde von Szigetmoinostor. – Bericht über den IX Kongress des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, Sopron, 1936, p. 2.

Die Versuchsflächen im Soproner Stadtforst. – Bericht über den IX Kongress des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, Sopron, 1936, p. 18.

Bestandesklasseneinteilung und Durchforstungtechnik. In: II Nemzetközi Erdőgazdasági Kongresszus. Budapest, 1936, I-III (Budapest, 1936), Actes troisieme p. 105-107.

A golyós csövekről és lövedékekről. – Erdészeti Lapok, 1937, p. 439-452.

A vadvédelmi szerekről. – Erdészeti Lapok, 1937, p. 296-298.

A nyúlvész (Tularaemia). – Erdészeti Lapok, 1937, p. 574-577.

Élőfák korának meghatározása. - Természettudományi Közlöny, 1937, p. 108-109.

Élő fák korának megállapítása. - Természettudományi Közlöny, 1939, p. 192.

Das Jagdwesen in Ungarn. - Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. (Berlin) Sonderheft Ungarn, 1939, p. 163-174.

Vadásztársaink szíves figyelmébe. – Erdészeti Lapok, 1939, p. 212.

Kérelem vadjelzés ügyében. – Erdészeti Lapok, 1939, p. 577-578.

Az új vadászati törvény. – Erdészeti Lapok, 1939, p. 36-61.

Das forstliche forschungswesen in Ungarn. - Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. (Berlin) Sonderheft Ungarn, 1939, p. 191-198.

Vonalas szálalás ill. vonalas szálaló vágás. – Erdészeti Kísérletek, 1940, p. 203-216.

Linienplenterung und Linienplenterschlag. – Erdészeti Kísérletek, 1940, p. 217-224.

Az erdőlésről. – Erdészeti Lapok, 1940, p. 467-473, 698-716.

A magyar szikesek erdősítéséről. – Erdészeti Kísérletek, 1940, p. 225-237.

Über die Afforstungen der ungarischen Szikböden. – Erdészeti Kísérletek, 1940, p. 238-252.

A tölgymakk használati értéke. – Erdészeti Lapok, 1941, p. 64-69.

Vad- és halgazdaság. - Erdészeti Zsebnaptár, 1943, p. 721-746.

Erdőművelés. Erdészeti Zsebnaptár, 1943, p. 249-289.

A gyantacsapolás jövője. – Erdészeti Lapok, 1943, p.3, 55-64, 102-112.

Vadászat. Új vadászati szakkönyvünkről (A hivatásos vadász). – Erdészeti Lapok, 1943, p. 416-424.

A Sopron-hidegvízvölgyi főiskolai tanulmányi szálalóerdő. - Erdőmérnöki Főiskola Évkönyve 1951-52. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1953, p. 161-192.

A szálalóerdő helyzete Szlovákiában és Magyarországon. - Az Erdőmérnöki Főiskola Közleményei. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1957, p. 3-16.

A szálalóerdőről. Erdészettudományi Közlemények. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1958, p. 49-60.

Az Erdészeti Kutató Intézetek Nemzetközi Szövetségének IX. kongresszusa hazánkban. - Erdészeti Kísérletek, 1936, p. 337-444.

A berlini nemzetközi vadászati kiállítás. – Erdészeti Lapok, 1938, p. 130-149, 254-270.

Az észak-amerikai erdőgazdasági viszonyokról. – Erdészeti Lapok, 1935, p. 226-231.

A simafenyőről (Pinus stobus L.). – Erdészeti Lapok, 1949, p. 39-40.

A szálalóerdőről. – Erdészeti Lapok, 1949, p. 91-92.

A szálaló erdő rendszereinek elnevezései (nomenclatura). – Az Erdő, 1955, p. 392-396.

Die Pleneterwaldfrage in Ungarn. – Schweizerische Zeitschrift für Forstwese. Zürich, 1956, p. 762-766.

Die Plenterwaldfrage in Ungarn. In: O Vyberkovych losoch na Slovensku. Bratislava, 1958, Vyd. Slovenskej Akadémie Vied, p. 87-95.

Emlékezzünk Vadas Jenőre! – Az Erdő, 1957, p. 169-172.

Az akácfa helyzete a magyar erdőgazdaságban. – Az Erdő, 1955, p. 48-52.

A magyar erdészeti kutatásügy története 1898-tól 1940-ig. – Erdészeti Kutatások, 1958, p. 5-18.

Megemlékezés dr. Ambróczy Istvánról. – Az Erdő, 1960, p. 413-415.

Közös publikációk

Roth Gy. - Zemplén G.: Adatok az erdei fák nitrogénfelvételéhez. – Erdészeti Kísérletek, 1908, p. 1-61. - Erdészeti Lapok, 1909, p. 97-117, 374-382.

Roth Gy. – Zemplén G.: Contributions à l'absorption de l'atote par la forèt. – Erdészeti Kísérletek, 1908, p. 93-112.

Roth Gy. – Zemplén G.: Beiträge zur Stickstoffaufnahme des Waldes. – VIe Congrès de l'Union internetional des station de recherches forestières, Bruxelles, 1910, p. 20.

Roth Gy. - Austerweil G.: Gewinnung und Verarbeitung von Harz und Harzprodukten. - 1917. München u. Berlin. Druck und Verlag von R. Oldenbourg.

Roth Gy. – Austerweil G.: A gyantatermelés lehetősége hazánkban. Gyantatermelés az Alföldön. – Herba, 1919, p. 97-105.

Roth Gy. – Schmotzer Gy.: A ritkitási növedékekről. – Erdészeti Kísérletek, 1929, p. 77-87.

Roth Gy. – Schmotzer Gy.: Von Lichtungszuwachs. – Erdészeti Kísérletek, 1929, p. 115-116.

Fekete – Roth: Harminc év. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 317-318.

Fekete – Roth: Dreissig Jahre. – Erdészeti Kísérletek, 1928, p. 405-406.

Az Erdésznagyjaink arcképcsarnoka

1. Fekete Lajos (1837 - 1916)
2. Fekete Zoltán (1877 - 1962)
3. Roth Gyula (1873 - 1961)
4. Moór Arthur (1923 - 1985)
5. Haracsi Lajos (1898 - 1978)
6. Török Béla (1894 - 1934)
7. Dívald Adolf (1828 - 1891)
8. Koltay György (1899 - 1961)
9. Káldy József (1920 - 1983)
10. Fodor László (1855 - 1924)
11. Walek Károly (1878 - 1952)
12. Bedő Albert (1839 - 1918)
13. Babos Imre (1901 - 1979)
14. Fehér Dániel (1890 - 1955)
15. Bencze Gergely (1854 - 1925)
16. Modrovich Ferenc (1887 - 1947)
17. Csapody István (1930 - 2002)
18. Jankó Sándor (1866 - 1923)
18. Győrfi János (1905 - 1966)
20. Lámfalussy Sándor (1890 - 1975)
21. Kövessi Ferenc (1875 - 1945)
22. Nemky Ernő (1909 - 1986)
23. Majer Antal (1920 - 1995)
24. Igmándy Zoltán (1925 - 2000)
25. Bezzegh László (1917 - 1990)
26. Magyar János (1911 - 2006)
27. Wilckens Henrik Dávid (1763 – 1832)
28. Boleman Géza (1876 - 1961)